

..: BOEMERANG - LEDENBLAD animo ..:

tweemaandelijks ... juli - augustus '09

animo ... tel 02 552 02 69 ... info@animoweb.be ... www.animoweb.be
afgiftekantoor 1099 Brussel x :: P.702025

..: BESTUURSVERKIEZINGEN ..:

- 3 - Verkiezingen nationaal bestuur **animo**

..: animoPEDIA ..:

- 4 - Vrouwenstemrecht

..: VERKIEZINGEN '09 ..:

- 5 - Verkiezingen '09 in 10 punten

..: DOSSIER ..:

- 7 - Ram Sabam

..: FOTOVERSLAG ..:

- 8 - Gay Pride '09

animo

foto animo

Illegal Night!

Op 22 mei gaf **animo** Bilzen een 'illegal night.' Een rasechte 'culture night', gratis voor alle jongeren. Op het menu stond een illegale filmvertoning van 'SlumDog Millionaire' en een optreden van 'Man on Venus'. Hiermee wil **animo** Bilzen cultuur binnen handbereik brengen. Op cultuur manifestaties houdt men vaak geen rekening met het beperkt budget van jongeren. Vooral de financiële drempel is vaak een obstakel. **animo** Bilzen wil daarom: ► Jongeren onder de 16 jaar een aanvaardbare korting geven op culturele activiteiten en culturele uitstappen; ► de overheid culturele uitstappen van de scholen laten sponseren; ► een nieuw en eerlijker systeem dan het huidige Sabam regime.

Door jeugd- en cultuurverenigingen te ontlasten, stimuleer je het cultuuraanbod. Met hun illegal night, waarop een hondertal jongeren opdaagden, heeft **animo** Bilzen alvast een eerste stap gezet voor een cultuurbeleid voor iedereen!

foto animo

Speelpleinen onder de loep

animo Oudenaarde nam alle speelpleinen onder de loep en maakte een evaluatierapport. De algemene conclusie was dat

het goed was, maar dat het vooral veel beter kon. Betere randvoorzieningen, stevige omheiningen rond vijvers en verwaarloosde stukken terug opknappen waren maar enkele van hun aanbevelingen. In sommige deelgemeentes was er zelfs geen speelplein. Voor **animo** Oudenaarde zijn speelpleinen een ontmoetingplaats voor kinderen waar ze kunnen ravotten en zich sociaal en fysiek kunnen ontplooiën. Daarom moet iedere gemeente zijn speelplein hebben. **animo** Oudenaarde nodigde de pers uit om hun rapport toe te lichten en Nathalie Dumont (**sp.a**) legde de bevindingen voor op de gemeenteraad. De bevoegde schepen van sport en Recreatie, Peter Simoens (Open VLD), beloofde tegen 1 juli alle speelpleinen helemaal in orde te zetten. **animo** Oudenaarde is vast besloten hem aan zijn belofte te houden!

foto animo

Caravantournee

De caravan kwam, zag en overwon. We gingen op toer met de caravan en probeerden oud en jong van onze standpunten te overtuigen.

Op 1 mei belandde onze caravan in de Mechelse stoet, Ze stal helemaal de show en plaatste onze jonge kandidaten in de spotlights. Op 23 mei was Leuven aan de beurt. Mich De Winter overtuigde heel het Martelarenplein van het belang van groene energie. Met een ingenieus systeem, dat door middel van het rijden op een fiets energie aandreef, bewees hij dat groene energie niet enkel noodzakelijk is, maar ook mogelijk! Brussel toverde onze caravan om tot een exotische tapasbar met fair trade producten. Muziek, drank, eten en gedreven kandidaten, het was de perfecte combinatie om onze kameraden op het St-Katelijne plein te overtuigen. Op de 'dag van de parken' imponeerden 'The Evergreens' en Seppe De Blust Antwerpen met onze caravan en hun originele campagne-strategieën.

De caravan gaat nu even op rust maar zal in de toekomst zeker nog zijn dienst bewijzen.

::: edito :::

JOBKORTING - MOET IEDEREEN PLAT OP DE BUIK?

animo was van dag 1 een hevige tegenstander van de Vlaamse jobkorting. Niet herverdelend, geld dat veel beter kon worden besteed en discriminerend tegenover de Brusselaars. Met een hoop leden hebben we daar hard actie tegen gevoerd. Ook tijdens de campagne was de jobkorting een thema: Open VLD wilde die ten minste verdubbelen. O gruwel!

Het meest opmerkelijke rond die jobkorting is trouwens dat mensen die wel graag krijgen (natuurlijk, wie wil nu geen 300 euro), maar dat ze tegelijkertijd ook niet geloven dat geld als manna uit de hemel komt gevallen. Ze weten natuurlijk ook dat die 300 euro elders wordt bespaard, niét wordt uitgegeven aan zaken die voor hen ook belangrijk zijn. Ze beseffen duidelijk dat de enige reden waarom die korting wordt gegeven, zuiver electoraal is. "Ik koop uw stem". Het draaide anders uit. Het is voor mensen helemaal geen reden om de partij die er het hardst mee uitpakt te belonen. Dat zag je wel aan de resultaten. Vandaar dat ik het dan ook onbegrijpelijk vond dat Dirk 'Briek Schotte' Van Mechelen er zo hard aan vasthield. Naast een slechte maatregel was zijn houding tekenend voor het wereldvreemde dat sommige politici over zich hebben. "Wij stappen niet in een regering zonder een substantiële verhoging van de jobkorting" Hallucinant, vooral omdat er eigenlijk niemand van wakker ligt. Hoe kan je als partij zover van de realiteit zitten?

En het gaat nog door. Bij de eerste verkennende gesprekken voor een regeringsvorming komt een substantiële vermindering van de jobkorting expliciet niét aan bod, maar toch is dat geen probleem voor Verhofstadt. Plat op de buik. Ik denk dat we hieruit kunnen leren dat de kiezer vooral oprechte partijen beloont. Partijen die op een geloofwaardige manier maatregelen voorstellen die je leven verbeteren.

Bram Boriau
voorzitter

INTERNATIONAAL ECOSY studiebezoek in Londen

Eind mei organiseerde ECOSY een vierdaags studiebezoek in het VK, in samenwerking met onze vrienden van Young Labour en Labour Students. Doel: vertrouwd raken met de meest actuele campagnetechnieken gebruikt door het Labour van Gordon Brown en de zijnen in de aanloop naar de lokale en Europese verkiezingen. Verkiezingen die zwaar werden overschaduwd door onrechtmatig geclaimde uitgavenposten.

We leerden dat de Labourcampagne voornamelijk door lokale werkingen wordt gedragen. Niet de heruitvinding van het zuilenconcept, wel het inzetten van de modernste methodieken door de lokale militanten om iedere potentiële kiezer voor zich te winnen. Zo hebben we zelf meegewerkt met lokale kandidaten in de uitwerking van het opvallende 'voter id'-concept. In het kort: Je belt aan bij je buur, vraagt naar zijn respectievelijk kiesintentie, mate van steun aan jouw partij op een schaal van 1 (weinig) tot 5 (veel) en zijn voorkeur tussen jouw partij en je grootste concurrent. Je noteert netjes en voert thuis alles in op de site van Labour, waarmee je lokaal het politiek stratenplan van het VK tot in detail inkleurt. Informatie dat geld waard is, neen? Op basis van je profiel, al dan niet overtuigbaarheid, krijgt je later folders van Labour en/of een lokale

kandidaat over de vloer voor een huisbezoek. Een feitelijke rationalisatie van middelen (zowel financieel als inzet van personeel) én een intensievere benadering van de grote groep vlottende kiezers.

CONCLUSIE

Labour haalt voor zijn 'nieuwe' campagnetechnieken duidelijk de mosterd bij Obama en de alom geprezen wijze waarop zijn team, bestaande uit honderdduizenden (want lokaal ingebed) vrijwilligers, met een vernieuwende campagne de presidentsverkiezingen won. Toch moeten we enige reserve aan de dag leggen wat de toepasbaarheid ervan in België betreft. Waar kiezen een recht is behoeft de politiek een assertievere houding, teneinde de foertstem (in casu naar de racistische BNP) of zelfs het volledige afhaken van de kiezer te voorkomen. Vergelijkende partijpropaganda is in het VK dan ook de norm. Onze politieke cultuur is gematigder. Laten we deze methodes verder onderzoeken en aangepaste, haalbare varianten introduceren. Hoewel bovenstaande deel lijkt uit te maken van een onomkeerbare nieuwe benadering van de kiezer, blijft een wervende boodschap, gelukkig maar, hoe dan ook nog steeds de essentie.

Petrus Herpoele

::: WEERWERK '09 :::

Zaterdag 19 & zondag 20 september :: Nieuwpoort

Dit jaar gaan we terug naar de zee met Weerwerk '09. Een weekend in Nieuwpoort waarbij we twee dagen inhoudelijk het onderste uit de kan halen. Interessante debatten, boeiende gesprekken en een feestje 's avonds om stoom af te blazen. Iedereen die erbij was met Weerwerk '08 weet dat dit een aanrader is.

PRAKTISCH :: zaterdag 19 & zondag 20 september :: Nieuwpoort
INFO & INSCHRIJVINGEN :: bart.deceuninck@animoweb.be

::: BESTUURSVERKIEZINGEN :::

animo kiest in het najaar een nieuw nationaal bestuur. Het nationaal bestuur van animo is de spil van de organisatie en bepaalt samen met het nationaal secretariaat en de lokale afdelingen de richting van de organisatie voor de komende jaren. Wil jij animo gedurende de komende twee jaar verder uitbouwen en vormgeven van binnenuit? Stel je dan kandidaat als:

Nationaal bestuurslid animo (m/v)

8 bestuursleden (4 vrouwen, 4 mannen) :: 1 voorzitter (m/v)

PROFIEL

- Je bent gepassioneerd door het socialisme, het bestrijden van onrecht in de wereld en je wil dingen veranderen.
- Je hebt een duidelijke visie over hoe **animo** als politieke jongerenorganisatie de komende jaren verder kan worden uitgebouwd en voortgestuwd, zowel inhoudelijk als organisatorisch.
- Je bent creatief en praktisch, geconfronteerd met een probleem zet je een actie op poten.
- Je bent bereid tijd te investeren in je mandaat als nationaal bestuurslid. Je kan je minstens wekelijks vrijmaken voor de nationale bestuursvergadering.
- Je bent bereid je in te werken in de structuur van **animo** en samen met het nationaal secretariaat de organisatie optimaal te laten functioneren.
- Je bent al enige tijd lid van **animo** (minimum 6 maanden).

AANBOD

- Je maakt gedurende twee jaar deel uit van het nationaal bestuur van **animo**.
- Je leert **animo** kennen van binnenuit. Twee jaar in de buik van het nationaal bestuur van een politieke jongerenorganisatie is een unieke ervaring.
- Op basis van jouw beslissing kun je de politiek bijsturen en/of op het juiste spoor zetten. Je leert organiseren, van je af bijten, actie in elkaar steken, standpunten verkopen, lokale afdelingen ondersteunen, omgaan met de pers...
- Je treedt in contact met alle geledingen van de eigen organisatie, de brede socialistische beweging en het middenveld.
- Je gaat als nationaal bestuur in rechtstreekse dialoog met **sp.a** over alles wat jongeren aanbelangt.

STEL JE KANDIDAAT

Stuur tegen maandag 17 augustus, jouw intentieverklaring (1 tot 4 pagina's lang) naar info@animoweb.be (met als onderwerp "kandidatuurstelling voorzitter/bestuurslid **animo**"). In deze brief leg je uit waarom je de uitdaging wil aangaan en hoe je **animo** in de toekomst ziet. Je voegt hier ook een voldoende grote foto bij. Je motivering wordt direct na 17 augustus naar alle leden doorgestuurd en verschijnt eveneens in verkorte versie in het **animo** ledenblad 'Boemerang'. We organiseren ook enkele campagnemomenten in september, waarop je je kan voorstellen aan leden en lokale afdelingen. Hierop dien je aanwezig te zijn. Je wordt ook nog schriftelijk en officieel uitgenodigd voor de verkiezingshappening in oktober. Op de verkiezingshappening zelf zal je onderworpen worden aan enkele kritische vragen en vindt de eigenlijke verkiezing van een voorzitter, vier mannelijke en vier vrouwelijke bestuursleden plaats.

WENS JE MEER INFORMATIE?

Aarzel dan niet het **animo**-secretariaat te contacteren.
info@animoweb.be of 02 552 02 67

Facts & roddels :: Alles wat je wil weten over de meer duistere kantjes van animo

Het nieuwe logo zagen jullie al blinken op de vorige Boemerang :::. Bedankt voor de fijne reacties :::. Binnenkort is het nieuwe promotiemateriaal ook klaar :::. Folders, stickers, pennen, t-shirts en andere roodgloeiende gadgets komen jullie richting uit :::. Bijkomende suggesties altijd welkom :::. Hou onze website in de gaten :::. De verkiezingen zijn achter de rug en onze sixties caravan gaat even terug op stal :::. Projectmedewerkster Hannah heeft er heel wat provincies mee aangedaan op zoek naar kiezers voor de jongerenkandidaten op de **sp.a**-lijsten :::. Met succes want deze jongeren deden het niet slecht :::. Op animoweb.be lees je hun scores :::. Het **animo** '5 voor 12 memorandum' viel niet enkel in je postbus maar werd ook wijd verspreid om de socialistische jongerenideeën de wereld in te sturen :::. Want dat is nodig in een samenleving die steeds meer de andere richting uitgaat :::. De zomer is in zicht :::. **animo** gaat van 15 tot 21 juli het mooie weer maken aan het Balatonmeer in Hongarije voor het IUSY festival 2009 :::. We kunnen nu al niet wachten op de compromitterende foto's op sociale netwerksites zoals dat heet :::. In eigen land trekken we naar de festivals :::. Daar vallen we letterlijk de Sabam regelgeving aan met een 'Ram Sabam' zomertour :::. Op zaterdag 19 september zal het 'Ram Sabam'-slotfestival plaats vinden in Leuven :::. Drie locaties, drie muziekstijlen :::. Punk en metal in de Blauwe Kater, electro en live hiphop in het Musicafé en rock, surf, grunge in de SOJO :::. Dit alles en meer op animoweb.be

En toen mochten vrouwen stemmen! EEN TERUGBLIK OP HET VROUWENSTEMRECHT

Het vrouwenstemrecht is amper 60 jaar 'jong'. De meisjes die in 1949 voor het eerst gingen stemmen zijn nu vrouwen van minstens 81 of meer. Het stemrecht voor vrouwen in België kwam laat en moeizaam. Vandaag hebben vrouwen in de politiek hun mannelijke collega's al goed ingehaald op zo'n korte tijd. Een gezonde gelijke vertegenwoordiging is in zicht maar nog niet verwezenlijkt. Bij de jongste regionale verkiezingen behaalden vrouwen 41% van de zitjes in het Vlaams Parlement. Een veelbelovend record, want we komen van ver. Tijd voor een terugblik.

Mannen eerst

In ons land kregen mannen al stemrecht bij het ontstaan van België in 1830. Cijnsbiesrecht welteverstaan, dus enkel met genoeg geld en de juiste diploma's kon je gaan stemmen. Dit veranderde in 1893 met het algemeen meervoudig stemrecht. Elke man één stem, maar sommige mannen waren meer stemmen waard en konden er nog twee 'bijkopen'. Vlak na de Eerste Wereldoorlog kregen mannen hun algemeen enkelvoudig stemrecht in 1919. De idee was toen dat alle mannen gelijk gedeeld hadden in het oorlogsleed en er geen reden meer was om algemeen stemrecht tegen te houden.

Vrouwen niet en prostituees zeker niet

Voor vrouwen gold deze redenering niet. Vrouwen hoorden thuis aan de haard en bij de kinderen. Niet in het openbare leven waar de politiek zich afspeelt. De man stemde wel mee voor de vrouw en daarmee was de kous af. Pas in 1920 werden de eerste voorzichtige stapjes gezet naar politieke deelname van vrouwen. Ze kregen toen stemrecht op gemeentelijk vlak. Een troostprijs eigenlijk omdat mannen een jaar daarvoor algemeen stemrecht verkregen. En merk op, vrouwen moesten een jaar wachten op dit tussendoortje. Dat kwam omdat een Brusselse liberaal nog een jaar geamendeerd had opdat de meisjes van plezier het stemrecht ontzegd werden. En hij kreeg gelijk.

Feminisme en vrouwenstemrecht

De opkomst en werking van de vrouwenbeweging werkte de eis voor vrouwenstemrecht in de hand. Eind 19e eeuw werd de eerste feministische organisatie opgericht door Marie Popelin. Deze juriste werd geweigerd als advocate aan de balie van Brussel. Omdat ze een vrouw was. Met haar Ligue Belge du Droit des Femmes vocht ze terug en nadien stichtte ze de Nationale Vrouwenraad. Beide organisaties zetten langzaam maar zeker het vrouwenstemrecht op hun agenda's. Net zoals hun zusters, ofwel Suffragettes, in het buitenland.

De sossen en het vrouwenstemrecht

Een moeilijke relatie. Hoewel de toenmalige Belgische Werklieden Partij zich in haar stichtingsprogramma als eerste partij uitsprak over het vrouwenstemrecht, hebben de socialisten het vrouwenstemrecht nadien vertraagd. Toen de socialisten bij de verkiezingen van 1902 het katholieke machtsblok wilden breken, moesten ze samenwerken met de liberalen. En die wilden wel toegeven aan de socialistische eis voor algemeen mannenstemrecht, maar het vrouwenstemrecht was een brug te ver. En aldus geschiedde. Er moet wel bij verteld worden dat de socialisten ook bang waren dat al die vrouwen gin-

gen stemmen op advies van meneer pastoor. En dus niet rood.

Hun eerste keer

Vrouwen trokken voor het eerst naar de stembus in 1921. Ze hadden pas gemeentelijk stemrecht verkregen, maar nog geen stemrecht voor het parlement. Die eerste verkiezingen brachten niet veel op: 1% van de verkozenen was vrouw. De socialisten kregen ook ongelijk. Vrouwen stemden niet volgens de pastoor, maar vooral volgens hun man.

Pioniersvrouwen in het parlement

In 1920 kregen vrouwen niet alleen stemrecht op gemeentelijk vlak, ze kregen ook 'passief stemrecht'. Met deze vreemde toegift konden vrouwen zich kiesbaar stellen voor Kamer en Senaat, zonder dat ze ervoor mochten stemmen. Zo komen Marie-Anne

Spaak en Lucie Dujardin als eerste socialistische vrouwen in respectievelijk senaat en kamer in de tussenoorlogse periode. Maar voorvechters voor vrouwenrechten waren deze pioniers niet. Marie-Anne Spaak stemt in de jaren dertig zelfs tegen het voorstel om vrouwen algemeen stemrecht te geven.

1948: eindelijk!

Met de wet uit 1948 en de eerste verkiezingen in 1949 mochten vrouwen eindelijk stemmen voor het parlement. Na de Tweede Wereldoorlog stelde niemand het vrouwenstemrecht nog in vraag. Vrouwen hadden op heel wat terreinen meer rechten afgedwongen en tijdens de oorlog in dienst gestaan van het land. Politieke gelijkheid was op papier een feit. Maar pas in 1965 komt een eerste vrouwelijke minister in de regering, die 3 jaar later alweer moet opstappen. Tot aan de verkiezingen van 1974 stijgt het aantal vrouwen in het parlement niet boven de 3%. In 1994 wordt op initiatief van toenmalig minister van Binnenlandse Zaken Louis Tobback de eerste quotawet ingevoerd, die een minimale vertegenwoordiging van vrouwen op de kieslijsten verplicht. De huidige quotawetten uit 2002 zorgen voor een evenwichtige 50/50 op de kieslijsten en bij de eerste twee kandidaten zowel een vrouw als een man.

Verkiezingen 2009: 60 jaar later

Met 41% verkozen vrouwen in het Vlaamse parlement hebben de vrouwen een behoorlijke inhaalbeweging gemaakt. Ze scoren 10% beter dan in de vorige legislatuur. In Europa is er meer werk aan de winkel, daar scoren de Belgische vrouwen 31%. Brussel doet best met 43%. Maar het blijft afwachten hoe de definitieve zetels zullen worden ingenomen, als het spel van opvolging en regeringsdeelname duidelijk is. Want vrouwen vallen nog te vaak uit de boot als de ministerpostjes worden uitgedeeld.

Paritaire democratie

Een gelijke vertegenwoordiging van mannen en vrouwen, waarom is dat zo interessant? De politiek is gebaat bij een afspiegeling van de bevolking in het parlement. En dat kan zelfs verder gaan dan de verhouding man-vrouw. Het is belangrijk en democratisch om de noden van iedereen te vertegenwoordigen in het parlement. Dat is eerlijk. Bovendien wordt zo het menselijk kapitaal maximaal benut. Vrouwen maken meer dan de helft van de bevolking uit in ons land. Bovendien zijn vrouwen in de politiek rolmodellen voor meisjes en jongens vandaag, met dromen voor morgen.

Anke Gittenaar

Verkiezingen '09 in tien punten

Het politieke landschap na 7 juni

[1] Winnaars en verliezers

De winnaars van de verkiezingen zijn de CD&V van Kris Peeters en de N-VA van Bart Dewever. Grote verliezers zijn Vlaams Belang en Open Vld. Lijst Dedecker en Groen! stellen teleur en SPL en PvdA+ halen de kiesdrempel niet. Vooral de roep om meer Vlaamse autonomie enerzijds en de zaak Vynck anderzijds hebben in grote mate de uitslag bepaald. En **sp.a**? Tja, ...

[2] Sociaal-democratie wordt klein-links

sp.a werd dan toch niet de geslagen hond van de verkiezingen. We stranden op 15,3% en worden daarmee de derde partij op 700 stemmen van het Vlaams Belang. De lijsttrekkers deden het relatief goed met om en bij de 45.000 voorkeurstemmen. Op het platteland lijken de socialisten in Vlaanderen van de kaart geveegd. Wel houden we stand in de steden, daar waar het socialistische beleid van onze burgemeesters dicht bij de mensen staat. Het gevoel heerst dat ons resultaat nogal meevalt t.a.v. de peilingen. Maar dat is dan vooral omdat andere partijen harder verloren en omdat de versnippering van het politieke landschap het mogelijk maakt om de derde te worden met 15,3%. Maar dit percentage is te weinig voor een socialistische partij, zeker in tijden van crisis. De sociaaldemocraten doen het in gans Europa trouwens slecht. We kunnen gerust spreken van een crisis van centrum-links.

[3] Het politieke landschap is versnipperd

De versnippering is de belangrijkste vaststelling van de verkiezingen. Er zijn geen grote partijen meer. CD&V kan zich nog onderscheiden van de rest met haar 22,9%. Hoewel dit ook een historisch lage score is voor de partij. Daarna volgen 4 middelgrote partijen van om en bij de 15%: Vlaams Belang, **sp.a**, Open Vld en N-VA met iets minder nl. 13,1%. En dan zijn er nog twee partijen met minder dan 10%: Lijst Dedecker en Groen!

[4] Vlaanderen stemt centrum-rechts

Links haalt amper 24% van de stemmen samen. SLP en PvdA+ halen de kiesdrempel niet. De versnippering op links zorgt dus voor zetelverlies voor de progressieven. De Vlaming kiest voor gematigd rechts. Het ranzige ex-

treem-rechtse verhaal van Dewinter lijkt wel eindelijk op zijn retour.

[5] Vlaanderen tsjevenland

CD&V is afgetekend de grootste. De partij beloofde niet al te veel in de campagne. Ze speelde haar boegbeeld Kris Peeters uit, hield haar sociale ACW-flank afgedekt en viel terug op haar breed netwerk in het middenveld. CD&V is door de kiezer beloond voor twee jaar immobiliteit op federaal vlak. Niet te veel doen, werd geïnterpreteerd als stabiliteit. CD&V lijkt weer de klassieke staatsdragende partij die de CVP was.

[6] De VU is back

Vlaanderen stemde Vlaams maar koos voor de democratische alternatieven. N-VA is de grote winnaar. Hoewel het Vlaams Belang zwaar verliest en Lijst Dedecker teleurstelt, koos de Vlaming zeer communautair. De kiezer zette de staatsvorming hoog op de agenda hoewel dit nooit het thema van de verkiezingen werd tijdens de campagne. De N-VA en bijna slimste mens Bart Dewever worden gezien als de kortste weg naar een staatsvorming. De VU is back!

[7] Wallonië en Brussel

Ook aan de andere kant van de taalgrens gingen de meeste stemmen naar de klassieke zuilenpartij. De PS is terug de grootste door minder te verliezen dan de MR. Het brede netwerk en de geborgenheid van de eigen zuil bieden de zekerheden die de bevolking zoekt in tijden van crisis. Ecolo wordt de grote winnaar in Wallonië en Brussel. MR is de grootste in Brussel.

[8] Vier coalities mogelijk

Een klassieke tripartiete, CD&V/N-VA en **sp.a**, CD&V/N-VA en Open VLD of met vier partijen: CD&V/N-VA/**sp.a** en Open Vld. Dát waren de mogelijke combinaties. Met minder kan men krachtadiger besturen. Met vier was N-VA dan weer niet in staat de regering te gijzelen. Voor **sp.a** kon regeringsdeelname indien er voldoende sociale accenten worden gelegd. CD&V had al langer laten weten niet afkerig te zijn van een regering waarbij haar sociale vleugel wordt afgedekt door **sp.a**. Ook het ACW vroeg hierom. Zelfs N-VA kon zich op menselijk vlak wel vinden in het politiek personeel van **sp.a**: degelijk en betrouwbaar. Open VLD zette nu zelfs de kier open voor regeringsdeelname van **sp.a** op federaal niveau. Open VLD wou dan ook een globaal akkoord op federaal en Vlaams niveau. Uiteindelijk is de coalitie N-VA, **sp.a** en CD&V uit de bus gekomen. **sp.a** moet nu aan de onderhandelingstafel

Nu zeker.

ervoor zorgen dat er een sterk sociaal beleid wordt uitgetekend.

[9] Europa stemt rechts

sp.a haalt een zwakke score voor de EU. Kathleen Van Brempt kwam er tijdens de campagne niet aan te pas in de strijd tussen de titanen Guy Verhofstadt en Jean-Luc Dehaene. Ook op onze progressieve vleugel was er geduchte concurrentie. Bart Staes van Groen! kon de progressieve kiezer verleiden. Het is vooral jammer dat Anne Van Lancker uiteindelijk niet verkozen werd. **sp.a** verliest namelijk een zetel. We verliezen hiermee bakken talent en jaren ervaring van een gedreven EU-parlements lid. Bedankt Anne!

[10] Too little, too late

De ledendag en de goede debatten in de laatste week voor de verkiezingen stuwden ons terug in de goede richting. Maar het was "too little, too late" na alles wat er was gebeurd. De interne twisten, een partij die met haar ene been in de oppositie staat en met het andere in de meerderheid, te veel kandidaten in Antwerpen die dan moesten uitwijken naar andere lijsten waardoor sterke kandidaten uit andere provincies het hard te verduren kregen, een stel kopstukken die nog moesten groeien of een nieuwe start vinden. Het zat niet snor. Maar er is meer dan het elan van het laatste jaar. Jarenlang hebben de socialisten in de regering gezeten. Mensen zien hen medeverantwoordelijk voor de crisis. Mensen zien oude kopstukken van **sp.a** in raden van bestuur van instellingen die aan de grondslag liggen van de financiële crisis. Dan is het moeilijk om als alternatief voor het falende liberale systeem uit de verf te komen.

Meer of minder socialisme? Meer of minder overheid? Meer of minder markt? Daar zou het moeten over gaan. En je moet er dan natuurlijk voor zorgen dat mensen je ook associëren met "meer socialisme". Een opdracht voor de volgende jaren waar we allen keihard zullen moeten aan werken.

...: WERKGROEP INTERNATIONALE POLITIEK ...:

WIP Congo

Op 19 maart organiseerde animo een discussieavond over het conflict in Oost-Congo. Gastsprekers waren VRT-journalist en Afrika-kenner Peter Verlinden en sp.a-kamerlid Dirk Vandermaelen. Een toelichting over het geweld in Oost-Congo werd het niet, maar wél een politiek-historische context die een beter beeld verschaft over het huidige Congo.

Volgens Verlinden zijn er drie zaken die de instabiliteit en het immobilisme van Congo kunnen verklaren. Het Koloniaal verleden en de hiermee gepaarde (paternalistische) omgangsvormen, de invloed van het regime van Mobutu en het geologisch schandaal Congo.

Het paternalisme is nog steeds niet verdwenen uit Congo. Ook het "evolutionistisch gedachtengoed" waarbij men mensen en bevolkingen op een ladder plaatst en de vooruitgang gelijkstelt aan het naleven van 'westerse blanke' waarden, is nog steeds diep geworteld in de Congolese mentaliteit. Gedurende de koloniale tijd werden Congolezen benaderd en behandeld als kinderen die opnieuw moesten worden opgevoed. Vele Congolezen schikten zich hiernaar en deden er zelfs alles voor om zich te kunnen omscholen tot een "évolué". De Belgische cultuur en samenlevingspatronen werden de norm. Het hoogst te behalen goed. Nog steeds is de Congolese samenleving (administratie, onderwijs...) doordrongen van dit idee. De Congolezen van vandaag hebben nog steeds het "Belgisch koloniaal verleden" als referentiepunt. Het probleem is dat

het Belgisch model niet zonder meer kan overgenomen worden door een Afrikaanse samenleving. In tal van maatschappelijke situaties zorgt dit voor spanningen. Congo zou een samenleving moeten bouwen op basis van haar eigen identiteit en niet op een koloniale luchtbel.

Mobutu heeft die koloniale structuren behouden en naar zijn hand gezet. Door zijn grootschalige nationalisering in de jaren '70 met als motto "wat we zelf doen, doen we beter". Van de ene dag op de andere werden westerlingen (vooral Belgen) het land uitgezet en moesten de Congolezen de leiding nemen over de verschillende bedrijven en publieke instellingen. Dit had als gevolg dat heel het economisch kader ineens tuikte. De Congolezen zijn immers nooit betrokken geweest in het beleid (van de blanken) en dus ook niet in staat geweest om het land te leren "leiden". Dit heeft geleid tot de onbeheersbaarheid van het land.

Objectief gezien is Congo met al haar grondstoffen (diamant, kobalt, ...) het rijkste land ter wereld. Jammer genoeg heeft de Congolese bevolking deze enorme voorraad aan materieel en menselijk potentieel nooit

in eigen handen gehad. Nog steeds azen heel wat mogelijkheden op de rijke ondergrond, wat allerlei oorlogen met zich meebrengt. Dit is het zogenaamde geologisch schandaal van Congo. Objectief gezien heeft Congo alles om het waar te maken, maar het drama wilt dat haar eigen rijkdom ook de achillespees is.

Hoe het nu verder moet met Congo is niet makkelijk en evenmin evident. Het volk moet het heft in eigen handen nemen, investeren in kennis en vaardigheden en de rijkdommen die voorhanden zijn gelijkmatig herverdelen over haar eigen bevolking. België kan hierin een bondgenoot zijn, geen paternalistische vader maar een broer die helpt waar nodig zonder een belerende betweterige, maar een ondersteunde rol te nemen.

Wie meer wilt weten over Congo, op 27 juni organiseert 'Bana Leuven' in Leuven een conferentie over de onafhankelijkheid van Congo. Meer info op www.banaleuven.be

Rina Rabau, animo

...: RODE OOGJES ...:

Rooddruk voor een nieuw socialisme

Onze partij heeft een turbulente periode achter de rug. Na de nederlaag van 2007 volgden een aantal tegenstrijdige analyses. Hoe moest het verder? Moesten we naar links en dan vooruit? Moesten we het centrum weer veroveren? Moesten we een brede, progressieve partij vormen? Hoe stonden we tegenover de staatshervorming? Gingen we voor het status quo, of moest er toch iets veranderen? Bestaat zoiets als een sociale staatshervorming, of is dat een thema voor rechtse partijen? Soms durfde de partij geen standpunt innemen, een consensus leek onmogelijk. Ruzies werden uitgevochten op straat en voor de camera's. Telkens de rust even leek terug te keren, was er wel een nieuw incident.

De verkiezingen zijn achter de rug, de reacties zijn gemengd: het resultaat was "beter dan de peilingen", maar we beseffen dat het beter kan. Eén ding staat vast: de blikken zijn gericht op de toekomst. We hebben nu de ruimte om aan onze partij te bouwen, om uit te zoeken hoe we de De Bruyn's, de Vandenbroucke's en de Anciaux's in één partij kunnen integreren. Hoe we tendenzen bij de leden tot hun recht laten komen, om vervolgens onze beslissingen als één groep uit te dragen.

Met Rode Oogjes, de leesgroep van animo willen we loskomen van de containerbegrippen, we willen elkaar vinden in discussies over concrete oplossingen. We kregen Frank Vandenbroucke al op bezoek voor een interessante lezing over zijn egaliteitsideaal, nu is het de beurt aan diens zoon voor een nieuw socialisme van Erik De Bruyn, en we nodigen hem uit voor een discussie. Hij komt langs aan het begin van het nieuwe academiejaar in Antwerpen.

Erik De Bruyn, *Rooddruk voor een nieuw socialisme*, 232 blz., Uitgeverij epo

Rooddruk voor een nieuw socialisme

In Rooddruk voor een nieuw socialisme legt Erik De Bruyn uit wat een socialistische partij zou moeten zijn. Zonder de inbreng van een authentiek socialisme stopt het water van de democratie met stromen. In die stilstaande poel gedijt het rechtse populisme. Dit boek richt zich tot sp.a-leden en socialisten en syndicalisten in het algemeen. Maar het zal iedereen boeien die beseft dat onze politieke klasse geen antwoorden heeft op de crisis. Het redden van banken alleen volstaat niet. Onze economie is aan een grondige sociale en ecologische hervorming toe.

Voor inschrijving en meer informatie over de bijeenkomst, stuur een mailtje naar kevin@animoweb.be

Je kan het boek bestellen voor 14 euro, voor 15 juli bij kevin@animoweb.be

Doorzeef een tjeef 30 augustus :: Stafort

Op 30 augustus gaan we met animo er een lap op geven in Stafort. We treden in het strijdperk met jong CD&V voor een partijtje paintball. Naar het schijnt hebben sommige onder hen ervaring opgedaan in Afghanistan maar we laten ons daar door niet afschrikken. Heb je zin om het cremboleger het vuur aan de schenen te leggen? Schrijf je dan snel in! Achteraf is er ook nog een gezellige BBQ voorzien zodat we na de strijd, met de nodige dorstlessers, de vredesgesprekken kunnen beginnen.

INSCHRIJVEN EN EXTRA INFO :: bart@animoweb.be
KOSTPRIJS :: 30 euro paintball :: 20 euro BBQ
VOORPROEFJE :: www.stafort.be

.: DOSSIER .:

Sabam aan de kaak

Van auteurs- tot uitvoerderrechten. Grenzeloos of begrensd? Zelden wordt er zo vaak gevloekt door organisatoren dan op de praktijken van Sabam en billijke vergoeding. Zijn het een bende belastingstalkers zonder recht van bestaan of is het een instrument dat zijn daden beter moet afwegen ten opzichte van zijn doelen? Animo ging op zoek naar antwoorden en oplossingen.

Over auteurs- en uitvoerdersrechten

Wanneer een zelfstandige houtbewerker een stoel maakt, dan ontvangt hij niet onmiddellijk loon voor zijn werk. Pas wanneer de houtbewerker zijn stoel weet te verkopen, ontvangt hij zijn welverdiende centen. Die centen zijn dus een uitgesteld loon, voor een eerder uitgevoerd werk.

Auteurs- en uitvoerderrechten kan je hiermee vergelijken. Een schrijver of een muzikant die een cd opneemt krijgt vaak geen onmiddellijk loon. Pas als de muziek wordt gespeeld of het boek wordt gekocht krijgt men zijn centen.

Zijn uitgesteld loon wordt door twee organisaties geïnd en uitbetaald. Sabam voor de auteursrechten. Billijke vergoeding voor de uitvoerdersrechten. Zij betalen auteurs en uitvoerders hun uitgesteld loon. **Animo** is niet tegen het principe van auteursrecht of billijke vergoeding. Auteurs en performers hebben recht op een vergoeding voor hun product.

Wat schort er dan aan het plaatje? Veel! Zowel bij de inning als de verdeling loopt het fout.

Innen met de botte bijl

De geest van het auteursrecht heeft als doel de cultuur te bevorderen en artiesten een eerlijke vergoeding te geven voor hun geleverd werk.

Instanties zoals Sabam zien dit breder kader niet meer en focussen zich alleen op zoveel mogelijk te innen. Dit leidt tot scheefgetrokken situaties. Situaties waarbij een kleuterjuf een boete krijgt van Sabam voor enkele sinterklaasliedertjes te spelen in de klas. Kindercrèches die kabouter plop pas mogen draaien als ze langs de kassa van Sabam passeren, enz... Sabam past de wet toe zodat ze de laatste eurocent auteursrecht uit het culturele weefsel kunnen persen. De geest van de wet is, zoals geesten beëcht, zo goed als dood.

Er wordt bij de inning ook niet gekeken wie het auteursrecht gebruikt en waarvoor. Dat commerciële instellingen zoals radio, tv en café's Sabam betalen is logisch. Zij verdienen persoonlijk geld door werken van de auteurs te gebruiken. Maar ook de lokale chiro, een privé-verjaardagsfeest of de wachtzaal van de tandartsenpraktijk krijgen de rekening gepresteerd. Het is vandaag de dag ook niet mogelijk om als aangesloten auteur een gratis gebruikerslicentie aan het goede doel te schenken. Het goede doel moet bij gebruik elke keer auteursrechten neertellen.

Een ander probleem waar tal van jeugdhuisen en festivalorganisatoren mee kampen is de dubbele betaling. Men betaalt een band voor een optreden, die tevens een aangesloten auteur is bij Sabam. Ondanks het feit dat de band rechtstreeks zijn loon heeft gekregen, moet men voor dit optreden nogmaals bij Sabam betalen. Zo betalen organisatoren van optredens tweemaal. Het is alsof je een stoel zou kopen en achteraf nog moet betalen als je wil gaan zitten. De onkosten schieten hierdoor de hoogte in. Met de dure ticketprijzen en de failliete festivals van de afgelopen jaren in het achterhoofd, vrezen we dat op deze manier weinig cultuur is bevordert door Sabam.

Een asociale verdeling

De verdeling loopt ook niet van een leien dakje. Als het auteursrecht cultuurbevorderend moet zijn dan zouden jonge, kleine auteurs extra steun moeten krijgen. Momenteel gaan de auteursinkomsten echter hoofdzakelijk naar de grootste namen. De kleine auteurs blijven grotendeels in de kou staan. De verdeling kan dus heel wat socialer.

Een aanzet tot oplossingen

Op vlak van inning heeft het auteursrecht voor **Animo** zijn grenzen bereikt. **Animo** pleit daarom dat niet-commercieel gebruik voor algemeen maatschappelijk nut uit

algemene cultuurmiddelen moet komen. Dit wil zeggen dat kleuterklassen, jeugd- en cultuurvzw's, privéfeestjes, vrijgesteld worden van alle administratieve en financiële verplichtingen ten opzichte van auteurs en uitvoerders.

Wat de verdeling betreft, zou het meer besteed moeten worden aan de kleine auteurs. De Madonna's van deze wereld vangen dan nog altijd meer dan genoeg via auteursrechten uit commerciële organisaties. Een sociale verdeling van de opbrengsten zal het culturele veld veel meer stimuleren en onze maatschappij kan er alleen maar wel bij varen. De verdeling van deze cultuurpot kan bijvoorbeeld op basis van het gewicht van een drietal criteria: hoeveel keer men heeft opgetreden, hoeveel nummers men schrijft & deponeert en hoeveel cd's men verkoopt.

Alternatieve financieringscircuits genieten voor **Animo** echter de voorkeur. Kunststukjes in Vlaams-Brabant is zo een voorbeeld van een alternatief financieringscircuit, waarbij de overheid een deel van de gage van de geregistreerde band betaalt. Zo treden bands meer op, ze worden extra vergoed voor hun prestaties en de artiesten worden goedkoper voor organisatoren. Dat is driemaal winst.

Ram Sabam Festival

Om de asociale inning, de wanpraktijken van Sabam en het algemene auteursfonds meer onder de publieke aandacht te brengen, organiseert **Animo** op zaterdag 19 september een gratis Ram Sabam festival op drie locaties in Leuven. Het Musicafé in de Muntstraat zal vanaf 22u het centrum zijn voor de electro, dance en live hip hop liefhebbers. In de Blauwe Kater vlak aan de Oude Markt ontvangen we vanaf 17u het beste van de Belgische hardcore-, punk- en metalscène. Ten slotte gaat **Animo** Leuven de SOJO uitbaten vanaf de vroege namiddag en lokale bands een podiumkans geven. Het festival en het concept steunen kan door een pracht van een Ram Sabam t-shirt aan te schaffen voor slechts 8 euro.

Meer informatie op www.ramsabam.be

Vergeet ook niet de petitie te tekenen en te verspreiden.

Bart Wolput

» Gay pride '09

16 mei :: Brussel

